

Kız ve Gizli Yunus

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Gizli Yunus

Ebru Mina TOMURCUK

Marina deniz kenarındaki küçük bir evde yaşırdı. Her sabah kayalık kıyıyı keşfe çıkar, deniz kabukları toplar ve dalgaları izlerdi. Yeşil gözleri merakla parıldardı. Üzerinde beyaz puantiyeli sarı bir mayo, kestane rengi örgülerinden birinde kırmızı bir kurdele vardı. Bir gün kayalıkların arasında daha önce hiç görmediği dar bir patika buldu.

Patika, bir sır gibi saklı, sakın ve pırl pırl bir lagüne çıkıyordu. Su o kadar berraktı ki Marina aşağıda parlayan rengârenk mercanları görebiliyordu. 'Vay canına!' diye fısıldadı. 'Burası büyülü bir yer.' Mavi kanvas şortunu çantasına tıktırıp ılık, sığ suya adım attı. Minik balıklar ayaklarının etrafında hızla yüzüyordu.

Birden gümüři mavi bir Őekil suyun içinde süzüldü. İnci gibi bir göbeęi ve alnında soluk bir sarmal izi olan genç bir yunustu. Boynunda minik, parlayan incilerden bir kolye asılıydı. Yunus Marina'ya göz attı, sonra utangaçça bir mercan kulesinin arkasına saklandı. Marina hiç kıpırdamadan durdu ve gülümsedi. 'Merhaba,' dedi yumuşak bir sesle. 'Sana zarar vermeyeceęim.'

Yunus yeniden dışarı baktı, kocaman koyu gözleri meraklıydı. Marina sabırla bekledi, sessizce suda süzüldü. Uzun bir an sonra yunus biraz daha yaklaştı, sonra daha da yaklaştı. Burnuyla usulca eline dokundu. Marina kıkırdadı. 'Çok cana yakınsın!' dedi. Yunus tıklayıp cıvıldadı, turkuaz kenarlı yüzgeci sevinçle kıkırdadı. Marina ona Şıpsıp adını verdi.

Marina her gün lagüne geri döndü. Su geçirmez çantasını küçük hazinelerle doldurup getiriyordu: parlak bir deniz kabuğu, pürüzsüz bir çakıl taşı, bir tüy. Şıpşıp her birini incelemeye bayılıyordu. Mercanların arasında saklambaç oynadılar ve Şıpşıp, Marina'ya batmadan sırtüstü nasıl yüzeceğini öğretti. Güven, her geçen gün biraz daha büyümeye başladı.

Bir öğleden sonra Şıpsıp, Marina'yı lagünün daha önce hiç görmediği bir yerine götürdü. Orada, yüksek ve rengârenk, pembe ve turuncu mercanlarla kaplı kadim bir mercan kemeri duruyordu. Ama bir sorun vardı. Mercanların parçaları kırılmıştı ve kemer zayıf görünüyordu. 'Ona yardım etmeliyiz,' dedi Marina. Şıpsıp başını salladı ve sanki onaylıyormuş gibi usulca cıvıldadı.

Tam o sırada kemerin arkasından yumuşakça parlayan bir yaratık çıktı. Büyük bir deniz kaplumbağası kadardı; canlı mercandan yapılmış yarı saydam bir kabuğu ve bir sürü minik gözü vardı. Kabuğunun üstünde minik mercan dallarından bir taç duruyordu. 'Ben Mercan Bekçisiyim,' dedi yumuşak baloncuklar gibi bir sesle. 'Bu kemer çok eskidir ve lagünü korur. Ama soluyor.'

Mercan Bekçisi, Marina ile Şıpşıp'ı nazıkçe sınıadı. 'Neden yardım etmek istiyorsunuz?' diye sordu. Marina düşündü. 'Çünkü bu lagün çok güzel ve herkes için güvende kalmasını istiyorum,' dedi. Şıpşıp tıkladı ve ona yaklaştı. Mercan Bekçisi'nin minik gözleri sıcacık parladı. 'Pekâlâ,' dedi. 'Birlikte onu kurtarabilirsiniz belki.'

Mercan Bekçisi, kemerin yeniden güçlenmesi için canlı mercan parçalarına ihtiyacı olduğunu anlattı. Marina ile Şıpsıp lagünde sağlıklı mercan parçaları aradılar. Şıpsıp burnuyla küçük parçaları usulca koparıyor, Marina da onları çantasında taşıyordu. Bir takım gibi çalışıp dalıyor ve topluyorlardı; sonunda parlak mercan parçalarından bir yığın oluştu.

Kemere döndüklerinde Mercan Bekçisi her parçanın nereye konacağını gösterdi. Marina mercanları çatlaklara bastırdı, Şıpsıp da yüzgeciyle yerlerine yerleştirdi. Yavaş yavaş kemer yeniden parlamaya başladı. Mercan Bekçisi'nin bir sürü gözü ışıldadı. 'Harika gidiyorsunuz,' dedi. 'Ama kemerin bir şeye daha ihtiyacı var: dostluğun ışığına.'

Marina ile Şıpşıp birbirlerine baktılar. Güvenlerini önce oyunlarla, şimdi de çalışarak inşa etmişlerdi. Marina elini kemerin üstüne koydu, Şıpşıp da yüzgecini onunkinin yanına dayadı. Birlikte geçirdikleri bütün mutlu günleri düşündüler. Ellerinden sıcak, altın rengi bir ışık mercanlara doğru aktı. Kemer her zamankinden daha parlak ışıldadı.

Mercan Bekçisi sevinçle döndü, mercan tacı pırıl pırıl parladı. 'Kemerini kurtardınız!' diye sevindi. 'Birlikte çalıştığınız için lagün güvende.' Şıpsıp havaya yükseldi ve yeniden suya atlayarak mutlulukla tıkladı. Marina güldü ve yunusun pürüzsüz boynuna sarıldı. 'Başardık, Şıpsıp!' dedi. 'Dostlar birlikte her şeyi yapabilir.'

O akşam Marina, büyülü lagünü Büyükbaba Tomas'a anlattı. Büyükbaba dinlerken kahverengi gözleri ışıldadı. 'Bir gün onu bulacağınızı biliyordum,' dedi beyaz sakalını sıvazlayarak. 'Eski efsaneler güvenin tıpkı senin yaptığın gibi, her gün biraz daha inşa edildiğini söyler.' Pirinç pusulasını ona verdi. 'Keşfetmeye devam et, cesur kızım.'

O günden sonra Marina her öğleden sonra lagüne gitti. Şıpşıp hep onu bekliyordu ve bazen Mercan Bekçisi de yumuşakça parlayarak ortaya çıkıyordu. Oyunlar oynadılar ve resifin yeni köşelerini keşfettiler. Marina dostluğun bir hazine olduğunu, güvenin ise harika maceralara açılan kapının anahtarı olduğunu öğrendi.

Bir gün Marina, Büyükbaba Tomas'ı lagüne getirdi. Hasır şapkasını eline almış, kıyıda durup gülümsedi. 'Tıpkı hatırladığım gibi,' dedi. Şıpsıp yaklaşıp bir selam cıvıladı. 'Gerçek bir dost edinmişsin,' dedi Büyükbaba. 'Ve çok değerli bir şeyi korumuşsun.' Marina başını salladı, yeşil gözleri gururla parlıyordu.

Marina hâlâ gizli lagüne gidiyor; orada mercan kemeri sapasağlam ve pırıl pırıl duruyor. Şıpsıp her gün onu bekliyor ve oynadıkları her oyunla dostlukları daha da derinleşiyor. Lagün güvende ve bu sır, onu önemseyenlerle paylaşıyor. Marina biliyor ki güven, tıpkı mercan gibi yavaş büyür ama güzel ve güçlü olur.